Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

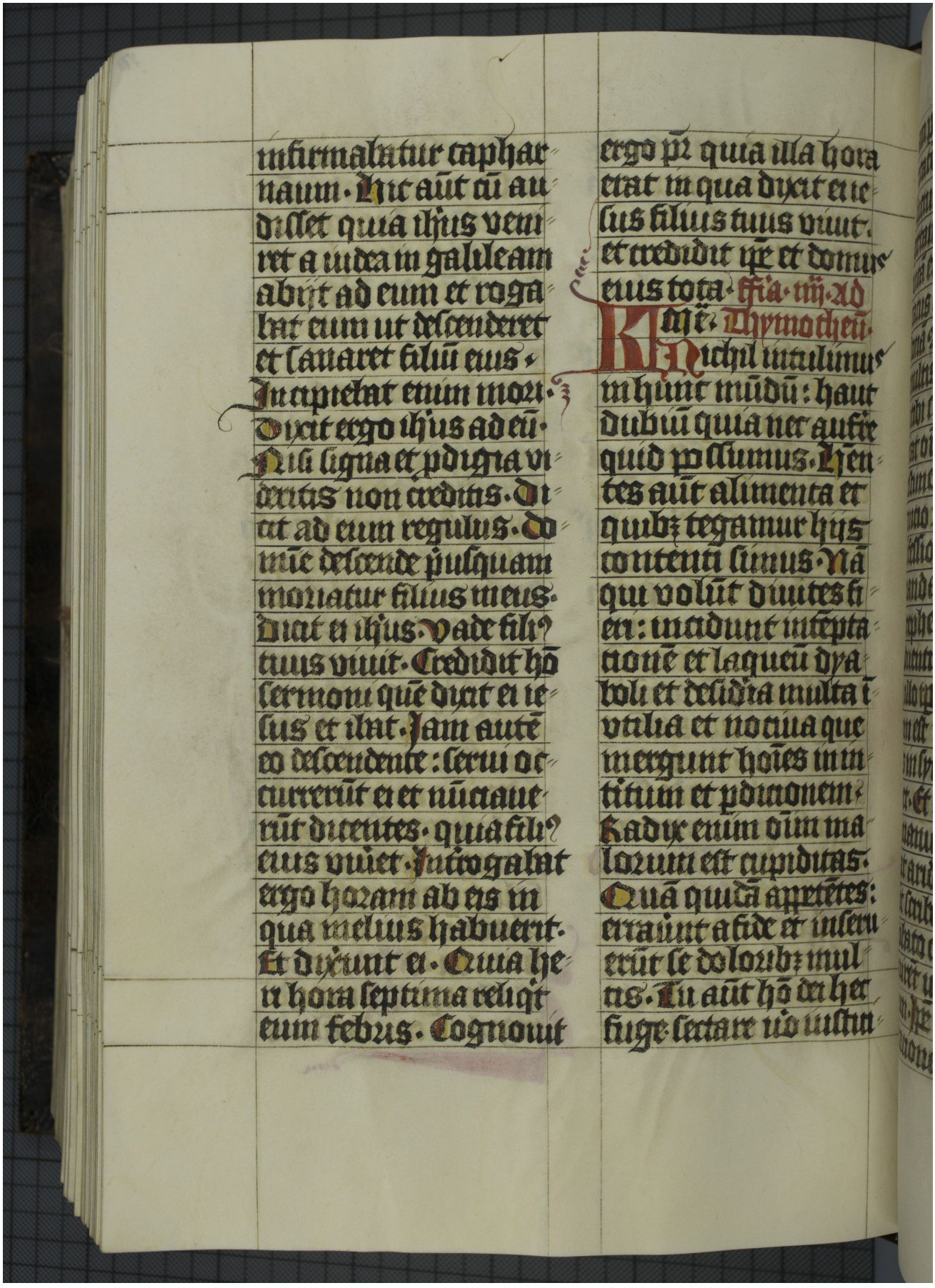

infirmabatur caphar
naum. Hic aūt cū au
disset quia ihs veni
ret a iudea in galileam
abiit ad eum et roga
bat eum ut descenderet
et sanaret filiū eius.
Incipiebat enim mori.
Dixit ergo ihs ad eū.
Nisi signa et pdigia vi
deritis non creditis. Di
cit ad eum regulus. Do
mīe descende pusquam
moriatur filius meus.
Dicit ei ihs. Vade filius
tuus viuit. Credidit hō
sermoni quē dixit ei ie
sus et ibat. Iam autē
eo descendente: serui oc
currerūt ei et nūciaue
rūt dicentes. quia filius
eius viuet. Interrogabat
ergo horam ab eis in
qua melius habuerit.
Et dixerunt ei. Quia he
ri hora septima reliqt
eum febris. Cognouit
ergo pr quia illa hora
erat in qua dixit ei ie
sus filius tuus viuit.
et credidit ipe et domus
eius tota. Ffia. iiij. Ad
Kme. Thymotheū.
Nichil intulimus
in hunc mūdū: haut
dubiū quia nec aufere
quid possumus. Hēn
tes aūt alimenta et
quibz tegamur hijs
contenti simus. Nā
qui volūt diuites fi
eri: incidunt intēpta
tionē et laqueū dya
boli et desidia multa ī
vtilia et nociua que
mergunt hoīes in in
teritum et pdicionem.
Radix enim oīm ma
lorum est cupiditas.
Quā quidā appetētes:
errauerunt a fide et inseru
erūt se doloribz mul
tis. Tu aūt hō dei hec
fuge. sectare uero iustici